

»Í fyrstuni var tað hart at ganga skaddur, men nú havi eg vant meg við tankan um, at eg neyvan komið at spæla fótbólt aftur. Tað er ikki so nógv, eg kann gera við tað – eg má bara góðtaka mína støðu«

men eg kundi als ikki stýra fótinum. Eg var borin av vøllinum, og tá hjálparvenjarin hugdi nærri eftir hælunum, sá eg, at hann bleiv klökkur. Og eg gjørdist skjótt greiður yvir, at hælslinan var slitnað.

Allan Joensen varð innlagdur á Klaksvíkar sjúkrahúsi, har ein norskur avloysari legði hann undir skurð. Frammanundan varð Allan blivin tryggur við teir føroysku lækarnar á sjúkrahúsum, og honum dámdi einki, at hesir báðir vóru burturstaddur. Hann gekk tó við til, at norsk lækni seymaði hælslinuna aftur.

Hælslinan slitnaði aftur
Eftir skurðviðgerðina gekk Allan í gipsi næstu 8 vikurnar. Eftir at gipsið varð tikið av, skuldi Allan halda fram við at stýða seg til hokjur, men tað gingu bara 10 dagar, so var aftur galið. Hælslinan var ikki nóg væl fest, og hon varð slitnað aftur.

Síðani var Allan aftur lagdur undir skurð, og hesaferð var tað annar av føroysku læknum, sum seymaði hælslinuna aftur, og hesaferð skuldi beinið verða í gipsi í 10 vikur. Óhepnir fótbóltspelarar hevíð tí gingið í gipsi í nærum 18 vikur út í eitt, tá hann slapp av við tað í mars mánaði í ár.

– Tá hevði eg mist mótið um at koma at spæla fótbólt aftur. Tað tekur sera langa tíð at fáa styrki aftur í beinið, eftir eitt so langt tór í gipsi, og eg bjóðaði meg ongantíð til at fara at venja í kappingarárinum, sum just er liðugt. Nú skal tað ganga spakuliga fyrri seg, sigur Allan Joensen.

Men hóast fóturin fekk nógva hvílu og ongantíð varð strongdur, fekk Allan í august mánaði ein knýkil í fótliðin. Enn einaferð varð skorið í fótin, og ein stórknykil við vesku varð tikin burtur. Og sum um tað ikki var nóg mikið, kom bruni í skurðin, og fyrst í septembarmánaði var Allan akutt innlagdur, og penselin varð latið í æðrarnar í 10 dagar, fyrri at fáa ógvusliga brunan burtur.

– Eg skuldi skifta nál tvær ferðir um dagin, og tá eg hevði ligið við penslini

í 10 dagar, mundi eg havi stungið í flestu æðrarnar á báðum ørmum. Eg má siga, at eg stúrdi nógvið fyrri støðuni, tá eg lá har og sá, hvussu stóðan var við fótinum, sigur Allan Joensen.

Nú er brunin farin úr skurðinum, og fóturin hevur tað eftir umstøðunum gott.

– Nú fái eg gingið uttan trupulleikar, um eg eri í góðum skóm, men um morgnarnar havi eg altíð pínu, tá eg fari av songini. Enn er ikki hugsningur um at fara at renna, men tá skurðurin er púra frískur aftur, ætli eg mær at fáa viðgerð og venja beinið aftur.

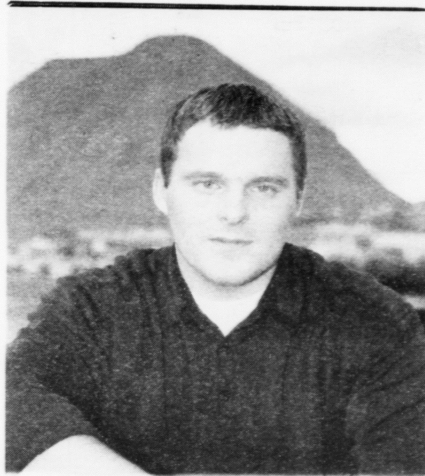
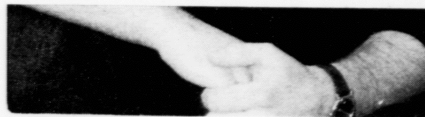
– Men eg havi ongari vónir um at spæla fótbólt næstu árin. Kanska fer tað einaferð í tíðini at bera til at spæla bólt onkra løtu á einum ella øðrum stigi, men eg havi í lotuni ongari vónir um at spæla í 1. deild aftur.

Tað hevur verið strævið

Allan Joensen var seinasta kappingarár venjari hjá einum piltalið hjá KÍ, og tað fann hann stóra gleði í.

– Onkuntíð saknaði eg at spæla sjálvur, men tað hjálpti mær nóg, at eg vandi piltarnar, tí tað var ein ótrúliga stuttlig uppgáva at hava, sigur hann.

– Men ofta hevur tað verið sera strævið, tí eg

havi verið nógvið sjúkrameldaður, og eg havi gingið nógvið í gipsi. Eg havi fingið ómetaliga góðar treytir frá mínum arbeiðsplássi, tí hóast eg má havi verið sjúkrameldaður minst helvtina av tíðini síðani 1996, hava teir altíð viljað havi meg aftur til arbeiðis, tá eg eri komin fyrri meg.

– Og tað hevur helst verið ein fyrimunur fyrri meg, at eg havi verið fótbóltspelari, tí ofta eri eg sloppin skjótt fram at, tá okkurt hevur verið galið, og har hevur ikki minst sjúkrahústjórin verið ein hollur stuðul, sigur Allan Joensen.

Hóast Allan hevur verið fjögnum nógvið seinastu trý árin, og útlitini fyrri, at

hann kemur at spæla fótbólt á høgum stigi aftur, eru vánalig, er hann ongantíð fallin í fátt.

– Í fyrstuni var tað hart at ganga skaddur, men nú havi eg vant meg við tankan um, at eg neyvan komið at spæla fótbólt aftur. Tað er ikki so nógvið, eg kann gera við tað – eg má bara góðtaka mína støðu.

– Kanska skuldi eg ikki havt lagt so nógvið fyrri, meðan eg var skaddur, men tað, sum eg angri mest er, at eg ikki tók av einum tilboði frá serkøna danska læknanum Eilíf Larsen, sum hevur nógvið við ítróttarskadar at gera. Eg hevði eina tíð hjá honum, áðrenn hælslinan slitnaði fyrru ferðina, men eg segði avtaluna frá mær, tí mær dámar als ikki at flúgva.

Næsta kappingarár ætlar Allan Joensen at halda fram sum venjari hjá einum av yngri liðunum í KÍ, og í vikuni varð hann valdur í fótbóltsdeildina hjá KÍ. Har verða eisini nógvar uppgávur til lovandi fótbóltspelaran, sum nú hevur lært seg at liva við tankanum um, at hann neyvan kemur aftur á fótbóltsvøllin sum spælari.

Allan Joensen verður stuðlaður av vøllinum í september mánaði 1998, eftir at hælslinan er slitnað undir topp dystinum millum KÍ og HB. Síðani hevur hann ikki spælt fótbólt. Mynd: Alvar Haraldsen

hjá Allani. Hann royndi aftur at verða við í venjingini hjá KÍ, men tað gekk illa.

– Eg vildi gjarna spæla, og varð eisini inniliga biðin um at verða við, men tað gekk illa. Eg var ikki í venjing og heldur ikki frískur, og eg kendi meg stundum illa av, at eg skuldi setast á liðið, sjálvt um tað vóru aðrir, sum vandu nógvið meira enn eg. Eftir tað góða árið í 1996 helt eg sjálvur, at eg hoyrði heima liðnum, men í 1998, tá eg framvegis gekk skaddur, hevði eg tað ikki gott við, at aðrir mans vóru settir av, tá eg skuldi á liðið, greiður Allan Joensen frá.

20. september í 1998 fekk

fótbóltskarrieran hjá Allani enn eitt skot fyrri bógvin. KÍ spældi toppdyst móti HB í Klaksvík, og Allan var á vøllinum frá byrjan. Fram móti hálvleikinum var pinan í hælslinuni tó vorðin so stór, at hann fekk illa spælt.

– Eg minnst, at eg segði við ein viðspælara, at nú fekk eg ikki spælt meira, og at eg ætlaði mær út í hálvleikinum. Tað vóru bara einir tveir minuttir eftir til hálvleik. Beint tá kemur ein høgur bóltur fram á vøllin, og eg og ein HB-spælari leypa upp. Tá eg lendi aftur, merki eg, at okkurt er heilt galið.

– Pinan hevði verið stór frammanundan, og hon varð ikki so nógvið verri,